

[Føged.]

Og — for at tage det tredje regeringsparti med — så følger det radikale parti troligt med i det, der her sker. Ude omkring i landet holder deres kandidater og folketingsmedlemmer de vidunderligste liberale taler, men herinde følger de samme personer trofast den socialistiske vej. Vælgerne stemmer anvendes stik imod deres egentlige bestemmelse.

Vi står netop nu i en situation med de højeste skatter, vi nogen sinde har haft, og i den situation er det, at oppositionen fremsætter forslag om en forholdsvis „beskeden“ skattelettelse — lad mig bare få ordet beskeden sat i anførselstegn — men ca. 250 mill. kr. af en samlet skatteudskrivning på 8-9 milliarder kr. — jeg tager her både stat, amt og kommune med — er en forholdsvis beskeden skattelettelse. Det kan ikke være rigtigt, at vore skatteekspert, uddannet på vore højeste læreanstalter, ikke kan medvirke hertil, end ikke vil udtrykke vilje til at medvirke.

I den foreliggende situation drejer det sig om, og det vil den højtærede finansminister formodentlig give mig ret i, at skabe nye arbejdspladser, skabe ny produktion til sikring af en rimelig levestandard for befolkningen. Midlet hertil er øget aktivitet på alle erhvervslivets områder. Oppositionen har gennem forslaget anvist en konstruktiv politik, som finansministeren vel kan afvise, men som der ikke sagligt kan være nogen begrundelse for at afvise. Som allerede sagt, forslaget har fået en særdeles velvillig behandling i pressen fra betydende økonomer i alle erhvervslivets forgreninger, så må det også have rimelige muligheder i folketinget.

Fra alle sider i befolkningen efterlyses en skattepolitik, der kan give et økonomisk klima, hvorunder den enkelte borgers indsats honoreres på rimelig måde, også fra statens side. Det foreliggende forslag er et betydningsfuldt bidrag til løsning af dette spørgsmål, og jeg anbefaler det derfor til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Axel Sørensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne fremføre nogle enkelte bemærkninger om det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

I sin fremsættelsestale kort før jul udtalte

ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Poul Møller, at de to partier, venstre og det konservative folkeparti, nærrede den opfattelse, at tiden netop nu var særdeles egnet til gennemførelse af en skattereform i forbindelse med en lettelse af det direkte skattetryk. Jeg synes, det er ganske udmærket, at de to partiers interesse for et skattemæssigt reformarbejde begynder at udvikle sig i en forhåbentlig positiv retning.

Vi har jo, som det blev nævnt, tidligere haft forslag, der tog sigte på at fremme en skattereform både med hensyn til forenkling og på anden måde. Da venstre og det konservative folkeparti i 1953 havde regeringen, fremsatte man jo lovforslag om en skattereform, således som det også skete senere fra en socialdemokratisk mindretalsregering. Det lykkedes desværre ikke at få nogen af disse lovforslag gennemført. Hvis man søger grunden hertil, er det vel den, at undersøgelsen af lovforslagenes indhold og virkning tog sin tid, således som den nødvendigvis måtte, og derved rykkede en valgdag lidt nærmere, hvorved viljen hver gang blev mindre positiv. Til trods for, at de tidligere fremsatte skattereformforslag altså ikke er resulteret i en tidsvarende skattereform, vakte dog de forhandlinger, som vi førte i skattereformudvalget og i det høje ting, forståelse og sympati hos folketingets partier for en del enkeltheder, som i realiteten ville betyde en forbedret skattelovgivning, for så vidt disse enkeltheder blev samlet i en skattereform.

Vi må anerkende, at man i det foreliggende forslag påtænker en afvikling af det ofte omstridte forsørgerfradrag med et såkaldt eksistens- eller familiefraadrag, fordi vi inden for det radikale venstre finder det hensigtsmæssigt at ændre det nuværende fradrag.

Vi tror dernæst, det vil betyde en positiv forbedring, og at det særlig vil mindske de værste følger på visse områder, hvis man vælger at gå over til en proportional beskatningsform. Ulemperne ved at anvende en progressiv beskatningsskala viser sig ofte i den deraf følgende marginalbeskatnings uheldige udslag. Derfor er det overordentlig ønskeligt at finde frem til en proportional beskatningsform for den over-